

DOMOV
PRO
SENIORY

PRAHA
PRAHA
PRAHA
PRAHA

UNÁS DOMA

HEŘMANŮV MĚSTEC

Ročník XXII číslo 4 duben/2016 www.domov-hm.cz

Obsah

Slovo na úvod	2
Těšíme se	2
Informace z Domova	3
Třídění odpadů	3
Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku	4
Stanice A – Příběhy, které píše sám život	4
Stanice B – Knihy.....	5
Stanice C – Odměna pro vševědy	6
Stanice D – Hadi	7
Stanice E – Jarní očista	8
Aktivizační úsek	9
Velikonoční jarmar na zámku.....	9
Velikonoční výstava v Židovském dvojdomku.....	9
Malešický mozek	10
Květinková zábava	10
... a na co se můžete těšit?	11
Sami sobě	12
Trénujeme mozek	13

Slovo na úvod

Těšíme se

Vážení čtenáři, přemýšlím, co vám pro měsíc duben napsat. Napadá mě mnoho věcí a zejména akcí a životních situací, na které se těším a které mě v životě čekají.

Slovo těšit má dle slovníků několik významů, např. „pan ministr se těšil velké vážnosti mezi občany“.... Většina z nás se ale prostě obyčejně těší na něco... Děti se těší na prázdniny, na léto, na tábor. Rodiče někdy také☺. Těšíme se na své oblíbené jídlo k obědu, na Vánoce, upravenou zahrádku, na pěknou knížku, cigaretu ke kávě, ale také na své blízké a kamarády. Těšíme

se, až budeme mít za sebou nějakou zvlášť nepříjemnou zkoušku, vyšetření, nebo kontrolu. A bude následovat zasloužený odpočinek. Po zimě se těšíme na sluníčko, teplo a dlouhé dny. Někdo se těší na důchod či dovolenou, jiný zase do práce. Každý jistě máme své radosti a také rituály, které nám dělají radost. Já se nejvíce těším na setkání se svou širokou rodinou, kdy si jen tak poklábosíme, vzpomínáme na zážitky z minula i naše blízké a prostě jsme spolu. A leckdy se těším i na to, jak si po dlouhém dni ustelu ve své posteli.

Taky se moc těším na naše zámecké akce, které už několik let tradičně

pořádáme, a vždycky jsou trochu jiné a zdají se nám rok od roku lepší. Ráda se těším, a že mám v dubnu opět na co. Spolu se mnou se můžete těšit i vy na první opečené buřty, vůni posekané trávy, na oslavu Čarodějnic, nebo například na koncert dětského pěveckého souboru Klíčenky v našem sále. Tento koncert bude doprovázet křest jejich nového cedéčka. A zvláště ženy určitě ocení dubnový výlet do zahradnictví v Čáslavi, kde bude opět rozkvetlá výzdoba a všechno bude krásně barevné a jasné.

Přeji nám všem co nejvíce slunce, barev a těším se na setkání s vámi.

„Ohlížej se nazpět jen tehdy, přináší-li ti to potěšení. (Pýcha a předsudek)“ Jane Austenová

Klára Čížková, ředitelka

Informace z Domova

Třídění odpadů

Když jsem se zaučovala na manažerku provozního úseku, navštívila nás na konci roku 2015 pracovnice firmy, která s námi spolupracuje, likvidují nám odpady.

Začala hovořit o novém zákonu o odpadech a nařízeních Evropské unie. Hovořila hlavně o tom, že bude od roku 2024 zakázáno na skládky ukládat směsný komunální odpad a recyklovatelné a využitelné odpady.

Hned jsem si představila nás, obyvatelstvo, jak trávíme čas v obchodních domech nakupováním trvanlivých potravin a často zbytečností, vše úhledně zabaleno do nějakého obalového materiálu. A je pravda, že už několikrát jsem si při takovém pohledu říkala, na co ti lidé tolik věcí potřebují a přemýšlela o tom, jak se nyní vyhazují věci často neopotřebované, nevyužité. Prostě výhodná koupě, ale využití se nenašlo. Je určitě dobře, že si máme na trhu z čeho vybrat, ale není toho výběru už až moc, co se děje s těmi věcmi, které se neprodají?? Recyklují se?

Hned nato jsem si představila to množství odpadu, které se svezou jen z naší organizace a pak třeba kolik odpadu může být svezeno při jednom svozu v našem městě? Jsou to hromady a tuny. Nedokážu si představit, jaké budou muset být spalovny, aby se všechen tento odpad spálil místo skladování na skládkách, kolik tyto likvidace budou stát peněz a jestli budou spalovny dostatečně ekologické.

Každopádně mě návštěva této pracovnice více přiměla nejen o odpadu přemýšlet, ale také více odpad třídít. Máme doma v kůlně pytel na plasty (stejně pořád někde jezdíme autem, tak není tak velký problém plasty naložit a vyhodit do kontejneru) a nejsem už líná nosit bio odpad na kompost.

Ono se řekne, že rok 2024 je až za dlouho, ale 8 let na to, abychom se naučili lépe s odpadem zacházet, tzn. nevytvářet odpad zbytečně, umět ho třídít, tak aby se dal využít jako recyklovatelný, je docela krátká doba.

Nyní se v každé obci, která zajišťuje pro své občany svážení odpadu, platí roční poplatek. Když se zaplatí za celou rodinu, tak je to docela velký zásah do peněženky, ale myslím, že do 8 let nás určitě bude čekat ještě navýšení a i to je důvod zamyslet se a přidat se k lidem, kteří se už třídít odpad naučili. I zde v DS máme kontejnery na tříděný odpad, a tak je jen na vás, abyste je využívali.

Za krásnější přírodu Radka Stybalová

Informace z ošetrovatelského a zdravotního úseku

Stanice A

Příběhy, které píše sám život

Oči zvířete mají schopnost promlouvat jedním z nejkrásnějších jazyků na světě.

Psík Ferda měl černou srst se světlými fleky, druhem blíže neurčený – jak se říká pouliční rasa, ale abych své vyprávění začala od začátku. Pobývali jsme s manželem a malým synem přibližně 3 roky na Kubě v Havaně. Manžel zde působil jako lékař, já jsme se starala hlavně o domácnost a o našeho syna, který zde chodil do školy pro české děti, do 1. třídy. Po ulicích města Havany se často potulovali opuštění

psi. Náš synek si jednoho z nich oblíbil a přivedl domů. Když jsem tohoto ušmudlaného tvorečka poprvé uviděla, ze všeho nejdřív jsem ho vykoupala, vyčesala mu srst a zavezla k místnímu veterináři na očkování. Psík Ferda, tak ho syn pojmenoval, ke mně brzy přilnul. Kam jsem šla, tam mě chtěl následovat a ve chvílích odpočinku mi rád ležival u nohou. Za poskytnutý pelíšek a misku s jídlem se na mě díval vděčnými a oddanými očima. Jednoho dne v neděli jsme se rozhodli, že si uděláme výlet na oblíbenou pláž.

Teplota vzduchu v Havaně častokrát přesahovala 35°C. Bývalo velmi příjemné osvěžit se koupelí v moři. Ráda jsem používala i šnorchl, a pozorovala svět pod hladinou. Korálové útesy – Atoly nabízely nevšední podívanou.

Manžel a syn odpočívali na pláži a já jsem plavala daleko od břehu. Netušila jsem, že můj věrný společník Ferda se za mnou vydá i do moře. Když jsem ho uviděla, jak se ke mně blíží, byl už téměř na konci svých sil. Plavala jsem mu naproti, vzala ho na záda a on se mě držel kolem krku sepnutými packama. Tímto způsobem jsem s ním doplavala ke břehu, kde seskočil a byl rád, že má opět pevnou půdu pod nohama.

Podle vyprávění paní z našeho DS napsala

Vlasta Růžičková

KNIHY

Stanice B

Foukej, foukej větříčku, shod' mi jednu hruštičku.

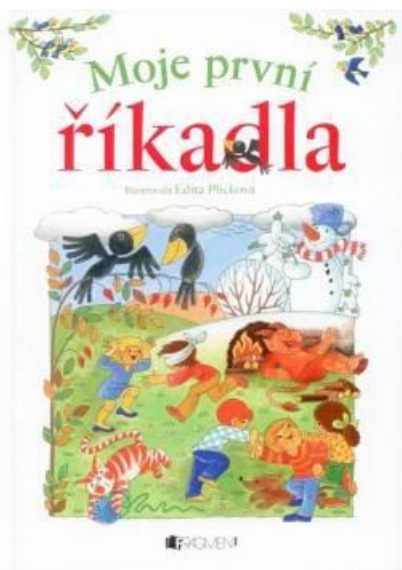
Shod' mi jednu nebo dvě, sladké budou obě dvě

Já vím, dnešní příspěvek začínám dost zvláště. Věřte, že jsem nic nepopletla. Aby to bylo ještě složitější, přidám třeba slova říkanky:

„Vařila myšička kašičku, . . .“. A hned mě napadá další: „ Houpy, houpy kočka snědla kroupy, . . .“. Určitě jste poznali, že jsem začala dětskými říkankami. Říkanek a básniček jsou totiž první, které nám maminky předříkávaly nebo četly. Bylo to první seznámení s knížkou. Hlavní, co nás tehdy v knížkách zaujalo, byly barevné obrázky. Tvrdé knihy zvané „lepolera“ měl určitě každý doma. Moji první nejoblíbenější knihou byl Veselý červenec od Josefa Lady. Jirka s Věrkou mezi zvířátky, které jsem moc dobře znala z naší zahrady. Maminka mi po letech řekla, že jsem básničky z této knihy znala dokonce nazpaměť. Knížka je dobře schovaná, pochopitelně však nezáří novotou. Pak vše pokračovalo krásnými českými pohádkami. Dodnes mám ráda Báčorky Boženy Němcové, knížka patří od dětství mojí mamince. Z některých pohádkových knížek jsem však měla strach. Zpětně si však uvědomuji, že to bylo hlavně kvůli strašidelným ilustracím.

Nastal čas usednout do školních lavic. Začali jsme se učit písmenka. Ten čas mi připomene knížku abecedy s obrázky. A taky Slabikář. Ten mi pro naši generaci moc veselý nepřipadal. Nahradily ho však knížky s veselými ilustracemi. Kdo z nás by neznal Ferdu Mravence od Ondřeje Sekory, Děti z Bullerbynu od Astrid Lindgrenové, Honzíkovu cestu, Povídky o

pejskovi a kočičce od Josefa Čapka,.... Vždycky jsem prožívala příběhy hlavních hrdinů a dokázala jsem se plně vžít do stále nových situací. Na druhém stupni školy nastal čas povinné četby. Přiznávám, že z předepsaných knih si pamatuji jen ty od Karla Čapka. Lákalo mě dobrodružství. A kdo by nechtěl prožít dva roky prázdnin, jako hrdinové stejnojmenné knihy Julese Verna. Karel May mě zavedl do prémie mezi indiány. Jaroslav Foglar nabídl Záhadu hlavolamu a další. Asi v téhle době mě začaly zajímat mapy. Děda můj zájem o ně podporoval a rád mě neustále zkoušel ze zeměpisu. Což se mi po letech při maturitě velmi hodilo. Potom vytáhl své staré mapy ještě z dob Rakouska – Uherska. Tyto poklady opatruje můj strýc. Zkrátka potřebuji přesně vidět, kde se děj každé knihy odehrává.

Přišla doba dívčích románek. Večery na internátě jsou dlouhé. Vzpomínám si jen na autora Stanislava Rudolfa. Metrářek, Kopretiny pro zámeckou paní, Pusinky,...Tyhle knížky si jsou dost podobné. A hlavně to dobře dopadlo. Po maturitě jsem se dostala ke čtení knížek od Jindřicha Šimona Baara, Karolíny Světlé (nejoblíbenější mám Kříž u potoka). Saturnin či Kytice se dají číst pořád. Dívčí románky vystřídal román pro ženy. U nich člověk nemusí moc přemýšlet. I když si teď uvědomuji, že v knihovně mi leží knížka, kterou jsem četla skoro před dvaceti lety. Víím, že ji už nikdy neotevřu a nezačnu číst. Není špatně napsaná, ale mám strach a respekt z toho příběhu. I tohle knížky dokážou.

Občas se začtu do biografie slavných prvorepublikových filmových hvězd. Oslovila mě královna detektivek Agatha Christie a brilantní „malé šedé mozkové buňky“ pana Hercula Poirota. Nebo všetečnost slečny Marplové. Sir Artur Conan Doyle mě na listech svých knížek seznámil s Sherlockem Holmesem.

Čas mi přinesl i kuchařky. Došlo opět na říkanky a pohádky. Také teď hlavně učebnice dcer. Mám pocit, že ty teď otevírám nejčastěji. Starší dcera se prozatím našla v encyklopediích o přírodě. Problém nastává, když se rozhodne nás z nově nabytých poznatků zkoušet. Občas nemám tušení, o čem vůbec hovoří. Pokud se začte do běžné knížky, dokáže ji přečíst i za jeden den. To se mi asi nikdy nestalo.

Každý přistupuje ke čtení jinak. Někdo má svoji oblíbenou knihu stále po ruce. Někdo dokáže mít rozečtených i více knih najednou. Jisté je, že pokud někam cestujeme, určitě máme knížku zabalenou v kufru. Jsou knihy, které otevírají dveře do snění, fantazie. Inspirují nás a dokážou nás kamkoli přenést. Proto radím pohodlně se posadte, naleštěte brýle, otevřete knihu.....Pozor, příběh právě začíná!

Krásné časy s knížkou přeje Petra Polgárová

Stanice C

ODMĚNA PRO VŠEVĚDY

Většina z nás už zažila situaci, kdy se nás někdo zeptal, zda víme o nějakém jevu či věci. Téměř bez rozmýšlení odpovíme „ANO“. Přitom vůbec nevíme, o čem je řeč.

Podobně někteří lidé předstírají znalosti, i když je jim hned jasné, že nic nevědí.

Odborníci tvrdí, že většina lidí předstírá znalosti z pohodlnosti nebo, aby si potvrdili svou identitu. Mnoho z nás ani přesně neví, co skutečně ví a může předstírat podvědomě.

To se děje proto, že v okamžiku, kdy se nás někdo na něco zeptá, mozek to začne analyzovat a sám hledá vysvětlení. V tu chvíli víme, že „ANO“, protože mozek již vyslal signál, že bychom o tom něco vědět měli. Další důvod je nasnadě, rádi se považujeme za vševědy. Neurologové tvrdí, že naše společnost znalosti obdivuje a oslavuje. Navíc pokud skutečně známe odpověď, rozsvítí se v mozku stejná oblast a dopaminy putují stejnou cestou „odměny“, jako když bereme drogy nebo hraje hazard. Na předstírání, že všechno víme, se klidně můžeme stát závislími, stejně jako na drogách. Většina lidí předstírá znalosti, aby si potvrdili svoji jedinečnost. Ale bohužel nevědí nic.

Marie Tlapáková

Stanice D

HADI

Pranostika praví: V den svatého Jiří vylézají hadi a štíři.

Mezi nejznámější hady v České republice patří užovka a zmije obecná.

Zmije obecná je had z čeledi zmijovitých. Jde o nejrozšířenějšího hada na světě, nejseverněji žijícím hadem vyznačujícím se extrémní odolností vůči chladnému počasí a jediným jedovatým hadem České republiky.

Vzhledem je zmije relativně malý had, dospělé samice dorůstají délky až 60-70cm, samci však maximálně 60cm. Dožít se mohou 20-25 let. Nejobvyklejším zbarvením je šedé až modrošedé s výraznou tmavou klikatou čarou na hřbetě, ovšem existuje celá řada víceméně vzácných barevných variant. Spolehlivým znakem, kterým se zmije obecná odlišuje od ostatních českých hadů, je šterbinovitá zornička. Šupiny zmijí jsou výrazně kýlnaté v 21 řadách kolem těla.

Zmije se rozmnožují tak, že jedna samice snese 5-20 vajec, z nichž se mláďata hned klubou, v našich podmínkách se tak děje ne přelomu srpna a září.

Jejich potravou jsou zejména drobní hlodavci, obojživelníci, ještěrky, případně mladí ptáci a ptačí vejce.

Zmije je plachý had, který před člověkem prchá. Zaskočena se stáčí do spirály, esovitě stahuje přední část těla a hrozí útočníkovi, popřípadě proti němu provádí výpady hlavou. Uštkne však, pokud na ni šlápneme, leckdy v přírodě. Zmijího jedu není třeba se zase tak

obávat, má ho totiž velmi málo, zdravého člověka by zabít neměl. Pozornost je třeba věnovat uštknutí u starých lidí, malých dětí a zejména na možnou alergickou reakci.

V ČR je zmije obecná řazena mezi kriticky ohrožené druhy.

Jana Novotná

Stanice E

Jarní očista

Už vám první sluníčko nakukuje do oken? Tak to je ten správný čas na jarní očistu. K očistné kůře není třeba složitě shánět drahé preparáty. Stejně dobře nám poslouží obyčejná kopřiva, která má i značné léčebné účinky. Nejlepší jsou samozřejmě čerstvě trhané mladé lístky na jaře. Ideální doba pro sběr je od konce března do května. Kopřivy se dají použít ve formě čaje, extraktu nebo je můžeme přidat třeba do salátu.

Kopřiva je bohatá především na vitamín B2 a vitamín C, navíc obsahuje unikátní kombinaci minerálů (hlavně železo a hořčík), antioxidanty a kyseliny, které pomáhají důkladně tělo pročistit.

Kopřiva dokáže rozpouštět škodliviny v těle, čistí krev, snižuje hladinu cukru v krvi, posiluje nervový systém, hojí žaludeční vředy, zmírňuje otoky, čistí pleť a posiluje vlasy. Také nám pomůže úspěšně bojovat s únavou. Obsahuje chlorofyl, který má protizánětlivé účinky, proto urychluje hojení ran a regeneraci pokožky. Můžeme jí využít jako podpurný lék při zánětech dýchacích a močových cest, nebo při trávicích obtížích.

Nejjednodušší je připravit si kopřivový čaj. Ten připravíme tak, že 2 lžičky čerstvých nebo sušených kopřiv přelijeme čtvrtlitrem vody a necháme přejít varem, na 10 minut přiklopíme pokličkou. Potom scedíme a pijeme vlažný 3x denně jeden hrnek po dobu dvou až tří týdnů.

I přesto, že je kopřiva královnou příkopů a neudržovaných koutů zahrad, má široké využití. Kopřivy nám pomohou odstranit z těla celou řadu odpadních látek a tím zlepšit zdraví. Tak s chutí do toho 😊.

Jiřina Dittrichová

Řešení ze str. 13 – 1. Poleva, mandelinka, vazelína, konzervatoř, palačinka, medovník, eskymák, 2. VYLUČOVÁNÍ sýr, zlatá rybka, slon, flétna, myslivec, Ostrava, rybíz.

Informace z aktivizačního úseku

Velikonoční jarmark na zámku

Ve středu 16. března od 13.00h se konal v Rytířském sále „Velikonoční jarmark“, který se již tradičně těšil velkému zájmu jak ze strany Vás uživatelů, tak i zaměstnanců. V dílnách jsme pro Vás připravili velkou nabídku jak velikonoční dekorace, tak i dárkové a užitkové výrobky. Potěšila nás velká účast nejen při zahájení, ale rovněž i při samotném nakupování. Výtěžek z prodeje výrobků první den činil 4.850,- Kč a

v dalších dnech jsme uspokojili ještě spoustu dalších zákazníků. Jsme rádi, že Vám naše výrobky dělají radost.

Děkujeme všem pracujícím v našich dílnách a doufáme, že Vás čokoládové vajíčko potěšilo.

Velikonoční výstava v Židovském dvojdome v Heřmanově Městci

V letošním roce se tato výstava konala podruhé a my jsme ji s Vámi uživateli navštívili ve čtvrtek 24. března 2016. Ve výstavních prostorách to byl samý velikonoční zajíc a velikonoční věnec. Uprostřed stolu na nás koukala Bobina ze zámku a vpravo na zdi visel zámecký věnec. Oba výrobky z našich dílen a se soutěžními čísly.

Po shlédnutí výstavy jsme již tradičně navštívili Kavárnu Kamarád a každý si mohl pochutnat na dobrotách, které má rád.

A jak jsme v soutěži obstáli?

Vyhlášení výsledků se konalo ve středu 30. března 2016 v 16.30h v Informačním centru na náměstí v Heřmanově Městci. V kategorii „Kolektivy – dospělí“ jsme získali 1. místa jak pro

zajíce Bobinu, tak i ve druhé kategorii pro velikonoční věnec. Máme tak krásné dva diplomy, velikonoční beránky na ochutnání a

dva košíčky s květinami pro radost všem.

Vám všem, kteří jste se s chutí zapojili do tvoření soutěžních výrobků, děkujeme a blahopřejeme! Poděkování patří rovněž i paní Růženě Mašatové, která za naše dílny ceny převzala.

Náš domov se letos tradičně zúčastnil soutěže **Malešický mozek**. Měli jsme pouze jednu soutěžící a to paní Marii Svobodovou, která se odhodlala a jela reprezentovat. Celkem bylo soutěžících kolem dvaceti. Ačkoliv jsme se neumístili, užili jsme si výlet do Prahy. Příjemná byla atmosféra i společnost. Radost nám udělal i koncert kytaristů, kteří zpívali písničky Petra Nováka. Doufám, že příští rok se také zúčastníme.

Květinková zábava

Jarní zábava, kterou vítáme jaro, se vydařila. Sluníčko svítlo a příjemně hrálo, konečně jsme se dočkali jarního počasí. K hudbě nám hrál pan Heřman s Magdou Kudrnovou. V sále, který byl jarně vyzdoben, jsme si společně zaspívali desítky písní i o kytičkách, ale také písničky na přání. Soutěž v hádání květin potvrdila vaše znalosti. Ti nejlepší byli odměněni drobnými dárečky. Domů jsme odcházeli v dobré náladě.

Za aktivizace Veronika, Hanka, Verča, Marie a Lenka

... a na co se můžete těšit?

Úterý 5.4. – Schůze uživatelů

Středa 6.4. – Solná jeskyně v Třemošnici , odjezd ve 12,30 hod.

Čtvrtek 7.4. – Muzikoterapie – salónek od 15,00 hod.

Úterý 12.4. – Výlet do Čáslavi – Zahradnictví Starkl a Hortis, odjezd 8,30 hod.

Čtvrtek 14.4. – Masáže rukou na stanici C od 12,30 hod.

Středa 20.4. - Solná jeskyně v Třemošnici , odjezd ve 12,30 hod.

Čtvrtek 21.4. - Muzikoterapie – salónek od 15,00 hod.

Pondělí 25.1. – Regionální kolo festivalu Duhové křídlo v Pardubicích, přihlášen je Hlas Domova

Úterý 26.4. – Jarní procházka se psy v parku od 9,30 hod.

Čtvrtek 28.4. – Čarodějnice v oáze od 14,30 hod.

Pátek 29.4. – Křest CD sboru Klíčenky v RS od 17,30 hod.

Řešení ze str. 14 – Přesmyčky měst – Brno, Jihlava, Chrudim, Litomyšl, Pelhřimov, Rokytnice, Zlín, Karviná, Frýdek – Místek, Mikulov, Hatě, Dvořiště, Rakovník, Plzeň, Most, Karlovy Vary, Mělník.

Samí sobě

Mgr. Pavel Švestka - Sázava

Téma: „*Pane ládio, mluvte bleptacku!*“ - to pronesla dětská ústa na zahradě jedné usedlosti poblíž řeky Sázavy; patrně ještě před válkou. Musíte mi věřit, hrál si totiž na rozhlasového hlasatele. Stál jsem pár krůčků stranou. Můj kamarád FRANCEK – tak mu doma jeho rodiče říkali, zarazil na zahradě u včelína – ten byl ten den naštěstí v klidu, včelíčky se nerojily - do země bezlistou větev, do obou ručiček uchopil chomáč uschlého listí – to měl být jakýsi mikrofon – a hlásil, jak již bylo uvedeno. Slova ta byla rouhavá, a tak dál, snad prominete děcku ještě školou nepovinnému. Něco podobného jen vyslovit!!

Francek se narodil na Královských Vinohradech v rodině mistra hodinářského a zlatnického, mého kmotra při křtu i biřmování v kostele svaté Ludmily na Náměstí Míru, kdysi Purkyňově.

A bylo u nás veselo...

Maminky nás vodily koupat do řeky Sázavy – vždycky jedna druhé vařila pro obě rodiny – a vždy, neomylně, jeden chlapeček brečel. Řval, více či méně, Francek plakal, když ho koupali, já zas velice žalostně a přesvědčivě, když jsem se na břehu sušil. Tedy – klid veškerý žádný.

Název této vzpomínky by mohl znít – *Láska přes dvě staletí* – moje, či spíš naše vyjádření citu k městu a k řece Sázavě. A jistě i mého kamaráda Francka.

Hned po válce jsem shlédl film „Řeka čaruje“ s Otakarem Brouskem, který z tepla a pohodlí Prahy doslova utekl ke své dávné lásce – Sázavě. Těšilo ho, když ho vesničané oslovovali „POLDO“. Ve filmu se jmenoval Leopold Kohák a zazářilo v něm hned několik dalších hvězd – paní Růžena Šlemrová, vždy elegantní a přívětivá, Jindřich Plachta jako perfektní tulák, Jaroslav Marvan atd...

“Polda“ říká hned na začátku filmu: „*Sázavo, Sázavěno, copak ty mě nepoznáváš?*“

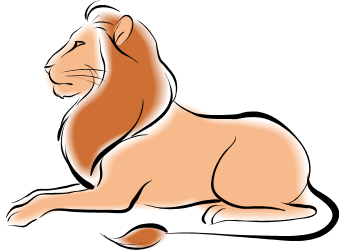
Samozřejmě, že poznala, jako každého, kdo ji jednou spatřil.

Trénujeme

1. Přečtěte písmena i obrázky a vyjdou vám
smysluplná slova.

P O

A

MANDE _____

V A

N A

T O Ř

P A L A

O V N Í K

E S K Y

VYLUČOVÁNÍ

2. Jeden pojem se nehodí k ostatním a má být vyčleněn.

Příklad: lípa-dub-borovice-kaštan-olše Řešení: borovice – není to listnatý strom

Cvičení

Olej-sýr-margarín-sádlo

Platejs-zlatá rybka-okoun-treska skvrnitá-treska obecná

Lev-slou-tygr-puma-panter

Housle-cello-flétna-kytara-mandolína

Červená Karkulka-myslivec-popelka-Sněhurka-Šípková Růženka

Ústí-Děčín-Pardubice-Hradec Králové-Ostrava

Rybíz-ostužina-malina-brusinka-borůvka

Řešení obrázků a vylučování na str. 8

PŘESMYČKY MĚST

- srovnejte písmenka tak, aby Vám vyšel název českého nebo moravského města

nrob

ikvumlo

ihalvja

thaě

mhucdir

odřišětv

mitšlloy

kkoravní

eřilhvpmo

lzňep

eroytnkic

otsm

lízn

arklyov yvar

ávikarn

ělmkní

kfdrýe íksmte

Řešení na str. 11

ODEBERTE JEDNO PÍSMENKO tak, aby vzniklo smysluplné slovo

Knoflík

Okno.....

Krab.....

Podstavec.....

Pohyb.....

Trám.....

Víra.....

Brouk.....

Gang.....

Komunista.....

Jurta.....

Kvóta.....

Míchat.....

Závorka.....

Poleva.....

Partie.....

Klopa.....

Vláček.....

Bourec.....

Antika.....

Lampas.....

Řešení na str. 10

